

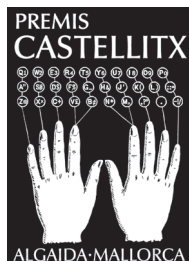
Antoni Serra Vidal

Visitants

*Rosa d'Or de la Pau
de Guió de Curtmetratge en Català
dels Premis Castellitx*

ALGAIDA, 2025

Col·lecció Binària · Premis Castellitx · PC2025-GC-R-0358-0307

© del text: Antoni Serra Vidal

© de l'edició: Ajuntament d'Algaida, 2025

Coberta, maquetació i disseny de la col·lecció: Bartomeu Salas Mascaró

Coordinació editorial: Bartomeu Salas Mascaró

Ajuntament d'Algaida

C/ del Rei, 6 · 07210 Algaida (Illes Balears)

Tel.: 971 12 50 76 · 971 66 56 79

ajuntament@ajalgaida.net

premiscastellitx@ajalgaida.net

biblioteca@ajalgaida.net

www.ajalgaida.net

www.premiscastellitx.cat

Queden totalment prohibides, sense l'autorització per escrit dels titulars del copyright, qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació, total o parcial, d'aquesta obra.

Antoni Serra Vidal

Visitants

*Rosa d'Or de la Pau
de Guió de Curtmetratge en Català
dels Premis Castellitx*

ALGAIDA, 2025

ANTONI SERRA VIDAL

Antoni Serra és un guionista i dramaturg nascut a Palma. Format com a tècnic audiovisual, actualment treballa a la Televisió Pública de les Illes Balears. En els darrers anys, ha escrit diverses peces de microteatre (*Bar Mirror*, *Capítol 1*) i ha coescrit una obra teatral (*3 segons*). La seva obra creativa es distingeix habitualment per la voluntat de subvertir els gèneres de ficció tradicionals, tot incorporant-hi sempre un toc d'humor negre.

El guió titulat *Visitants*, d'Antoni Serra Vidal, fou guardonat amb la Rosa d'Or de la Pau al 6è Premi de Guió de Curtmetratge en Català dels Premis Castellitx 2026. En foren jurats Antoni Capellà Trobat, Marga Melià, Xisco Martorell, Xisca Palou Bisquerra i Juan A. Ortega Jiménez.

Visitants

INT/EXT. HABITACIÓ DE LAURA / PLAÇA DEL POBLE - DIA.

El despertador passa de les 8:59 a les 9:00. Sona l'alarma. LAURA (26) es desperta i l'apaga. S'aixeca del llit i fa un estirament. Obre les persianes de la finestra. Des d'allà pot veure la plaça del poble, a on només hi ha AVI 1 (75) i AVI 2 (75) asseguts a un banc.

INT. BAR PLAÇA DEL POBLE - DIA.

Laura, amb aspecte d'anar a la platja, entra al Bar. LLORENÇ (40), el cambrer, està darrere la barra.

LAURA

Bon dia, Llorenç, em pots posar un
cafè per emportar?

LLORENÇ

Bon dia, Laura. Sí, és clar, ara mateix.

Llorenç es gira cap a la cafetera i comença a preparar un cafè.

ANTONI SERRA VIDAL

LLORENÇ

(mentre prepara el cafè)

I què? Ja has acabat les classes?

LAURA

Sí! Just ahir. Ara ja puc gaudir de l'estiu.

LLORENÇ

(amb to de broma, mentre li entrega el cafè a Laura)

Que en viviu de bé els mestres d'escola...

Laura somriu i s'arrufa d'espatlles.

EXT. PLAÇA DEL POBLE - DIA.

Laura surt del bar amb el cafè a la mà. Avi 1 i Avi 2 continuen asseguts al mateix banc parlant entre ells. Laura passa pel seu costat.

LAURA

Bon dia!

AVI 1 I AVI 2

(al mateix temps)

Bon dia!

EXT. CARRER POBLE / EXTERIOR BOTIGA - DIA.

Laura camina amb el cafè a la mà per un carrer gairebé buit del poble.

Laura passa per davant una botiga. El BOTIGUER (50) es troba escombrant el terra de l'entrada de la botiga. En un cartell hi ha escrit: KILO TARONGES 1 EURO.

LAURA

Bon dia!

BOTIGUER

Bon dia!

EXT. BAIXADA CAP A LA PLATJA - DIA.

Laura camina per una baixada que va cap a la mar. Des d'allà pot veure la platja. No hi ha gairebé ningú en ella, és un lloc idíl·lic.

EXT. PLATJA - DIA.

Laura surt de dintre de l'aigua. S'aparta l'aigua de la cara amb les mans i mira al seu voltant amb una expressió de serenitat en el seu rostre. S'estira i es queda flotant sobre el mar. Tanca els ulls.

INT. HABITACIÓ DE LAURA - DIA.

El despertador passa de les 8:59 a les 9:00. Sona l'alarma. Laura es desperta i l'apaga. S'aixeca del llit i fa un estirament. Obre les persianes de la finestra. El sol il·lumina el seu rostre. Somriu.

EXT. PLAÇA DEL POBLE - DIA.

Laura surt del bar amb el cafè a la mà. Avi 1 i Avi 2 estan al mateix banc de sempre. Laura passa pel seu costat.

LAURA

Bon dia!

AVI 1 I AVI 2
(al mateix temps)

Bon dia!

EXT. BAIXADA CAP A LA PLATJA - DIA.

Laura baixa cap a la platja.

EXT. PLATJA - DIA.

Laura està nadant sota de l'aigua. Quan treu el cap a la superfície veu allà plantat en algun punt de la costa, i només per un instant, a un VI-

SITANT, que és el típic extraterrestre de pell grisa, calb, ulls completament negres i dits llargs. Laura s'eixuga l'aigua dels ulls i, quan torna a mirar al mateix punt que abans, el visitant ja no hi és.

L'al·lota es queda desconcertada.

INT. HABITACIÓ DE LAURA – DIA.

El despertador passa de les 8:59 a les 9:00. Sona l'alarma. Laura es desperta i l'apaga. S'aixeca del llit i fa un estirament.

EXT. PLAÇA DEL POBLE - DIA.

Laura surt del bar amb el cafè a la mà. Avi 1 i Avi 2 estan al mateix banc de sempre. Laura passa pel seu costat.

LAURA

Bon dia!

AVI 1 I AVI 2
(al mateix temps)

Bon dia!

De sobte, en una cantonada a l'altre costat de la plaça, veu de lluny, i de passada, a un visitant. Laura es para de cop i torna a mirar cap allà, però el visitant ja no hi és. Laura es queda allà plantada amb expressió de desconcert.

AVI 1

Què passa res, nina?

LAURA

Ah, no. És que m'havia semblat veure... a algú...

EXT. CARRER POBLE / CARRERONS – DIA.

Laura va caminant amb un cafè a la mà pel carrer. Passa de llarg per l'entrada d'un carreró i veu de rampellada a un visitant allà plantat.

Visitants

Laura es para de cop i es queda uns instants pensativa, assimilant el que acaba de veure. Torna enrere i mira cap al carreró. Ara veu l'espatlla del visitant caminant de forma accelerada en direcció contrària. Laura s'en-dinsa dins el carreró sense pensar-ho.

LAURA

Ei, espera un moment!

EXT. CARRERONS - DIA. (CONT'D)

Laura va darrere del visitant. Aquest gira per un altre carreró. Laura accelera el pas i gira pel mateix carreró, però només és a temps de veure com el visitant gira cap a un altre carreró.

LAURA

Ei! Perdona!

Laura comença a córrer cap aquest carreró, però quan arriba ja no veu al visitant. Avança un poc més, amb nerviosisme i cautela.

EXT. ENCREUAMENT - DIA. (CONT'D)

Arriba a un encreuament. Mira per tots els carrerons que formen l'encreuament, però no veu a ningú.

Es gira resignada per on ha vingut i, de sobte, es porta un ensurt quan es troba allà plantat davant d'ella al visitant. Aquest està gravant amb una espècie de càmera de vídeo futurista algun punt del carreró mentre somriu de forma inquietant.

Laura l'observa perplexa. El visitant deixa de mirar pel visor de la càmera i comença a mirar a Laura. Aquesta tremola de por.

De sobte, el visitant aixeca una mà i saluda a Laura. Aquesta li torna la salutació, mentre somriu nerviosament.

El visitant es torna a col·locar el visor a l'ull i reprèn el seu camí passant pel costat de Laura. Gira per un carreró i desapareix de la vista de l'al·lota. Laura sospira alleugerida.

INT. SALA D'ESTAR CASA DE LAURA - NIT.

Laura està asseguda al sofà mirant amb fascinació les notícies per la televisió.

EN LA PANTALLA es veuen unes imatges d'unes estranyes llums de distints colors que floten sobre el cel nocturn. Apareix un rètol que diu: **ELS VISITANTS: AMICS O ENEMICS?**

Laura es dirigeix cap a la finestra, que es troba oberta. Mira cap al cel i veu sobre el poble les mateixes llums que apareixen en el noticiari. Es queda pensativa.

INT. HABITACIÓ DE LAURA - DIA.

El despertador passa de les 8:59 a les 9:00. Sona l'alarma. Laura es desperta i l'apaga. S'aixeca del llit i fa un estirament.

INT. BAR PLAÇA DEL POBLE - DIA.

Laura entra al bar.

LAURA

Bon dia, Llorenç!

LLORENÇ

Bon dia, Laura.

Laura es recolza sobre la barra i observa el bar. De sobte, se sorprèn. A una taula es troben una parella de visitants. Un d'ells té una petita ensaïmada a la mà. L'observa amb fascinació mentre la fa girar entre els seus dits. Al mateix

temps, l'altra visitant treu una espècie de càmera de fotos futurista i fotografia el dolç. Entre ells parlen un estrany idioma que sembla més una onomatopeia continua que un idioma.

Laura mira a Llorenç amb desconcert i assenyala cap a la taula a on estan els visitants. Llorenç s'arrufa d'espatlles.

Laura es gira i es porta un bon en surt quan, de sobte, li apareix just al costat el visitant que estava a la taula d'abans.

Visitants

Sense deixar de somriure, el visitant es posa la mà a la boca i es vomita una moneda. Laura se'l mira amb fàstic i desconcert. El visitant es vomita més monedes a la mà. Estira el braç i els hi ofereix a Llorenç. Aquest es queda mirant la mà del visitant amb perplexitat.

EXT/INT. CARRERS POBLE / BOTIGA - DIA.

Laura camina pel carrer amb el cafè a la mà. Es creua amb un visitant que va gravant amb una videocàmera. El visitant va somrient i sense mirar per on camina. Laura l'observa amb curiositat.

Laura volta per un altre carrer i s'ha d'apartar per no xocar amb un visitant que va caminant mentre fa fotos amb una càmera.

Laura passa per davant de la botiga i des de fora veu que a dintre es troba un visitant vomitant-se monedes a les mans.

EXT. PLATJA - DIA.

Laura arriba a la platja i observa amb curiositat que a l'arena hi ha una família de visitants formada per dos adults i dos infants. Els pares estan asseguts sobre unes tovalloles i els infants fan castells d'arena al seu costat. Tots somriuen.

Laura passa pel seu costat i els visitants se la queden mirant fixament. Laura els saluda amb la mà i els visitants li tornen la salutació alçant tots la mà de forma sincronitzada. Laura somriu sense ser capaç de dissimular la seva inquietud.

INT. HABITACIÓ DE LAURA - DIA.

El despertador passa de les 8:59 a les 9:00. Sona l'alarma. Laura es desperta i l'apaga.

INT. BAR PLAÇA DEL POBLE - DIA.

Laura entra al bar mentre mira per tot arreu amb expressió de desconcert. El bar està ple de visitants, la majoria prenent alguna cosa a les taules o a la barra. De fons, només es pot sentir l'idioma dels visitants.

Laura es fa pas com pot per poder arribar a la barra. A l'altre costat d'aquesta, Llorenç està atabalat servint als visitants.

LAURA

Hola, Llorenç! Quan puguis--

LLORENÇ

(atabalat)

Sí, un segon, Laura.

A la barra hi ha uns visitants amb la fulla del menú a les mans. Semblen confosos. Altres visitants vomiten monedes a les seves mans.

Llorenç deixa uns cafès sobre la barra i agafa els diners que li ofereixen. Posa un refresc a un altre visitant. Un visitant arriba al costat de Laura.

LLORENÇ

(al visitant que acaba d'arribar)

Sí, què desitja?

LAURA

Ei, Llorenç, que estava jo primer!

LLORENÇ

(a Laura, gairebé sense mirar-la de cara)

Sí, ara estic amb tu!

El visitant assenyala una botella que hi ha a l'estanteria. Llorenç es dirigeix a agafar-la.

LAURA

(desconcertada, per si mateixa)

Però...

Laura rebufa atabalada.

EXT. CARRER POBLE / EXTERIOR BOTIGA - DIA.

Laura camina pel carrer i es creua amb un grup nombrós de visitants. Tots els visitants estan gravant amb càmeres.

Visitants

Passa davant de la botiga. A dintre està ple de visitants. En un cartell a la façana hi ha escrit: KILO TARONGES 3 EUROS.

EXT. BAIXADA CAP A LA PLATJA - DIA.

Laura camina per la baixada. Mira cap a la platja i veu que no hi ha gairebé ningú. Sospira alleugerida.

EXT. PLATJA - DIA.

Laura neda. Es queda quieta i flotant panxa en l'aire. El seu rostre transmet serenitat.

Un tros de plàstic que ha arribat flotant colpeja el cap de Laura. Aquesta es reincorpora i observa que està tota rodejada de residus. Posa expressió de fàstic. Mira en direcció cap a la platja i veu que ara està plena de visitants. Laura els observa amb desesperació.

De sobte, a Laura li cau un tros de fems al cap. S'espanta i mira cap al cel. Veu com d'amunt d'ella es troben diverses naus especials. Totes elles estan tirant fems al mar.

LAURA

(cridant cap a les naus espacials)

Ei, però que estau fent?!

INT/EXT. HABITACIÓ DE LAURA / PLAÇA DEL POBLE - DIA.

El despertador assenyala les 8:59. Un compendi de sorolls es cola a dintre de l'habitació. Laura apaga el despertador abans que soni. Ja estava desperta i pel seu rostre sembla que no ha dormit gaire bé. Laura s'aixeca del llit amb desgana i obre les persianes.

La plaça del poble està plena de visitants. Fan soroll parlant alt amb el seu estrany idioma, posant una estranya música a tot volum a través d'uns aparells semblants a una ràdio, amb les monedes que els hi cauen de la boca, amb les joguines dels nens, amb motos, rompent tassons, etc. En el banc a on solien estar els dos avis ara es troben dos visitants bevent alcohol. Laura mira l'escena amb tristesa.

INT. BAR PLAÇA DEL POBLE - DIA.

El bar està ple de visitants. Laura es troba a la barra observant la carta del bar. Nega amb el cap. La carta està escrita en un estrany idioma de símbols desconeguts. Aixeca el cap.

Laura veu com un visitant vomita una gran quantitat de monedes a les mans de Llorenç. Aquest riu a carcallades mentre les monedes desbor-den de les seves mans.

Laura fa una ganyota, deixa anar la carta sobre la barra i surt del bar.

EXT. PLAÇA DEL POBLE - DIA. (CONT'D)

Laura surt del bar i, només trepitjar la plaça, un visitant cau del cel a just un pam d'ella. L'al·lota s'emporta un gran ensurt.

El visitant queda estès a terra mentre un líquid blau brota del seu cap.

Laura mira espantada cap a dalt i veu en un balcó a sobre del bar a un altre visitant mirant cap avall i posant-se les mans al cap.

Laura comença a córrer horroritzada.

**EXT. CARRER POBLE / EXTERIOR BOTIGA - DIA.
(CONT'D)**

Laura entra corrent dins un carrer i es para de cop quan veu que aquest està ple de visitants.

Els visitants estan parats gravant amb les seves videocàmeres algun punt del carrer.

Laura aconsegueix tranquil·litzar-se un poc i comença a caminar entre ells. Cada vegada que Laura està a punt de passar per davant de l'ob-jectiu de la càmera d'un visitant, aquest aparta la càmera i grava cap a un altre punt. Laura camina a poc a poc, esquivant als visitants.

De sobte, aquests, de forma sincronitzada es tornen a posar en mar-xa. Laura s'emporta un bon en surt i comença a caminar més de pressa.

Laura gira per un altre carrer. Veu que no hi ha ningú i sospira alleu-gerida. Camina uns metres, quan de sobte sent un soroll darrere d'ella.

Visitants

Es gira i veu com una aglomeració de visitants, que cobreix el carrer de costat a costat, es dirigeix cap a ella. Tots van enfocant per tot arreu amb les seves càmeres i no veuen a Laura. Caminen de pressa.

Laura s'espanta i comença a accelerar el pas. Quan veu que els visitants li estan retallant distància, accelera el pas fins a començar a córrer.

Laura passa per davant de la botiga i veu com tots els cartells que hi ha fora de la tenda estan en el mateix estrany idioma que la carta del bar.

Laura girar per un altre carrer, però es troba a un altre aglomeració de visitants que es dirigeix cap a on es troba ella. Laura recula espantada i gira cap a una altre carrer. Avança pel carrer amb nerviosisme. Mira al seu darrere per confirmar si la segueixen. Torna a mirar endavant. Davant ella hi ha un encreuament des d'on, de sobte, un grup de visitant gira pel carrer en el qual es troba.

Laura s'atura de cop i els mira amb desesperació. Comença a córrer en sentit contrari, però, al poc, un altre grup de visitants entra al carrer dirigint-se de front cap a ella. Ara hi ha dos grups de visitants, un davant i un altre darrere, tancant-li el pas i dirigint-se directe cap a ella. Laura es queda paralitzada mentre observa als dos grups amb desesperació.

LAURA

No! No! Que no veieu que estic aquí?

Els dos grups de visitants ni miren a Laura. Estan pendents de les seves càmeres. Cada vegada estan més a prop.

LAURA

Per favor, no!

Laura s'acota i es cobreix el cap amb els braços. Els dos grups passen gairebé per sobre d'ella, rodejant-la per complet i copejant-la amb les cames. Els visitants xoquen entre ells, però ni se n'adonen, segueixen endavant com si res. L'al·lota intenta cobrir-se com pot.

Laura veu de reüll com la llum del sol es cola entre les poques escletxes que deixen sense cobrir els cossos dels visitants mentre xoquen entre ells. De cada vegada hi ha menys llum que es coli per les escletxes, fins que al final l'al·lota queda sumida en la foscor.

INT. SALA D'ESTAR CASA DE LAURA - DIA.

Laura està dreta en mig de la sala d'estar. La seva expressió és de cansament. Fica les mans dins la seva butxaca i treu un manat de claus. Estira la mà amb les claus i la mà grisa de dits llargs d'un visitant les agafa.

Una família de visitants formada per dos adults i dos nens està plantada en mig de la sala d'estar i just davant d'ella. Tots quatre somriuen de forma inquietant. Laura somriu amb amargura, passa per devora d'ells sense mirar-los a la cara i surt de la sala d'estar.

EXT. ENTRADA CASA LAURA / CARRER POBLE - DIA.

Laura surt de la que era casa seva i puja en una furgoneta de mudances. La furgoneta arranca i comença a transitar per un carrer ple de visitants.

